

Knjiga proroka Daniela – broj trideset osam

Otkrivanje dragulja: proročki san Williama Millera i obnova istine

Jeff Pippenger

2024-01-02

U Millerovu snu nevidljiva mu je ruka poslala škrinjicu. U svojem je snu bio naveden da razumije dimenzije škrinjice kao „šest kvadratnih” sa „deset palaca”. Deset pomnoženo sa šest na kvadrat iznosi tristo šezdeset, što predstavlja dane u proročkoj godini. Milleru je bila dana škrinjica koja je sadržavala poruku koju je trebao objaviti, a poruka koju je trebao objaviti temeljila se na načelu da jedan dan u biblijskom proročanstvu predstavlja jednu godinu. Škrinjica je bila Biblija, i za Millera je Bibliju trebalo promatrati u dimenziji načela „dan-za-godinu” biblijskog proročanstva.

„S Božjom Riječju povezan je ključ koji otvara dragocjeni kovčežić, na naše zadovoljstvo i radost. Osjećam zahvalnost za svaku zraku svjetlosti. U budućnosti će se objasniti iskustva koja su nam sada veoma tajanstvena. Neka iskustva možda nikada nećemo potpuno shvatiti sve dok se ovo smrtno ne obuče u besmrtnost.“ Manuscript Releases, svezak 17, 261.

U Millerovu snu bio je uz kovčeg pričvršćen „ključ” koji je predstavljao metodologiju koju je Miller bio naveden primijeniti.

„Oni koji su angažirani u objavljivanju poruke trećega anđela istražuju Sveto pismo prema istom načelu koje je usvojio otac Miller. U maloj knjizi pod naslovom Views of the Prophecies and Prophetic Chronology, otac Miller iznosi sljedeća jednostavna, ali razborita i važna pravila za proučavanje i tumačenje Biblije:—“

„[Citirana pravila od jedan do pet.]“

„Navedeno je dio ovih pravila; i u našem proučavanju Biblije svi ćemo dobro učiniti ako obratimo pozornost na iznesena načela.” Review and Herald, 25. studenoga 1884.

Kad je Miller otvorio kovčeg, našao je „svakovrsno i svakoveličinsko dragulje, dijamante, drago kamenje te zlatan i srebrn novac svake veličine i vrijednosti, lijepo raspoređene na svojim pojedinim mjestima u kovčegu; i tako raspoređeni odražavali su svjetlost i slavu kojoj je jedino sunce bilo ravno.” Miller je otkrio dragulje istina koje sačinjavaju temeljne istine adventizma. Istine koje je pronašao bile su „raspoređene” u savršenom redu i odražavale su svjetlost sunca.

Miller je tada stavio istine „na središnji stol” i pozvao sve da „dođu i vide”. „Dođi i vidi” simbol je preuzet iz otvaranja pečata u knjizi Otkrivenja, a Miller predstavlja mudre koji razumiju poruku Daniela koja je bila otpečaćena 1798. godine. Istine koje je Miller stavio na stol bile su otpečaćene istine iz knjige Daniela, koje je otpečatio Lav iz plemena Judina, i trebale su iskušati naraštaj koji je bio živ kada su bile otpečaćene. Iz toga razloga četiri zvijeri iz Otkrivenja, povezane s prva četiri pečata, i Miller, pozvali su taj naraštaj da „dođe i vidi”.

I vidjeh kad Jaganjac otvori jedan od pečata, i začuh, kao huku groma, jedno od četiri bića gdje govori: Dođi i vidi. I pogledah, i gle, konj bijel; i onaj koji sjedaše na njemu imao je luk; i dade

mu se kruna; i iziđe pobjeđujući i da pobijedi. A kad otvori drugi pečat, začuh drugo biće gdje govori: Dođi i vidi. I iziđe drugi konj, riđ; i onomu koji sjedaše na njemu bijaše dano da uzme mir sa zemlje, i da ubijaju jedni druge; i dade mu se velik mač. A kad otvori treći pečat, začuh treće biće gdje govori: Dođi i vidi. I vidjeh, i gle, konj crn; i onaj koji sjedaše na njemu imao je vagu u svojoj ruci. I začuh glas usred četiri bića gdje govori: Mjera pšenice za denar, i tri mjere ječma za denar; a ulju i vinu ne naudi. A kad otvori četvrti pečat, začuh glas četvrtoga bića gdje govori: Dođi i vidi. I pogledah, i gle, konj blijed; i ime onomu koji sjedaše na njemu bijaše Smrt, a Pakao iđaše za njim. I dade im se vlast nad četvrtim dijelom zemlje, da ubijaju mačem, i glađu, i smrću, i zvijerima zemaljskim. Otkrivenje 6:1–8.

Krist, predstavljen kao Lav iz Judina plemena, bio je taj koji je otpečatio knjigu zapečaćenu sa sedam pečata u knjizi Otkrivenja, i Lav iz Judina plemena bio je taj koji je otpečatio dragulje koje je Miller položio na stol, a zatim proglasio svima da „dođu i vide”.

Istine koje je otkrio bile su zorno prikazane na pionirskoj karti iz 1843., za koju je sestra White rekla da je bila vođena rukom Gospodnjom, istom onom nevidljivom rukom koja je Milleru donijela kovčežić pun dragulja. Tri stotine karata koje su bile izrađene 1842. bile su ispunjenje Habakukove zapovijedi da se viđenje zapiše i jasno izloži na pločama. Millerov stol u središtu njegove sobe predstavljao je tri stotine karata (ploča) koje su mileritski vjesnici odnijeli svijetu 1842. i 1843. Ta karta, zajedno s pionirskom kartom iz 1850., bile su „ploče” iz drugog poglavlja Habakuka.

„Bilo je to zajedničko svjedočanstvo predavača i tiskovina o Drugom adventu, dok su stajali na ‘izvornoj vjeri’, da je objavljivanje karte bilo ispunjenje Habakuka 2,2.3. Ako je karta bila predmet proročanstva (a oni koji to niječu napuštaju izvornu vjeru), tada iz toga slijedi da je 457. pr. Kr. bila godina od koje treba računati 2300 dana. Bilo je nužno da 1843. bude prvo objavljeno vrijeme kako bi ‘viđenje’ moglo ‘oklijevati’, odnosno da bi postojalo vrijeme odgode, u kojem je družina djevica trebala drijemati i spavati glede velikog predmeta vremena, neposredno prije nego što će biti probuđena Ponoćnim poklikom.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, svezak 1, broj 2.

Ljudi koji su počeli odgovarati na poruku (dragulji), koja je potom bila prikazana na Habakukovoj ploči, isprva su bili malobrojni, ali s potvrdom načela dan-za-godinu 11. kolovoza 1840. narod se „umnožio u mnoštvo”.

„Upravo u određeno vrijeme Turska je, preko svojih veleposlanika, prihvatila zaštitu savezničkih sila Europe te se tako stavila pod nadzor kršćanskih naroda. Taj je događaj točno ispunio proročanstvo. Kad je to postalo poznato, mnoštvo se uvjerilo u ispravnost načela proročkog tumačenja koja su prihvatili Miller i njegovi suradnici, a adventnom pokretu dan je čudesan poticaj. Ljudi od znanja i ugleda pridružili su se Milleru, kako u propovijedanju tako i u objavljivanju njegovih gledišta, i od 1840. do 1844. djelo se brzo širilo.” The Great Controversy, 334, 335.

Tada je mnoštvo počelo uznemiravati dragulje. U tom će trenutku Miller prepoznati raspršivanje dragulja. Riječ „raspršiti” jedan je od glavnih simbola „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, a Miller u izlaganju svojega sna deset puta rabi neki oblik riječi „raspršiti”. „Deset”

je simbol kušnje i označava ispravno razumijevanje simboličkoga značenja Millerovih „raspršenih” dragulja kao proročkoga ispita za one na koje su došli svršeci svijeta.

Odbacivanje dragulja „sedam vremena” bilo je prvi dragulj koji je laodicejski adventizam odbacio kada je 1863. pao na ispitu Mojsijeva „raspršenja”, koji je bio iznesen po Iliji (Milleru). Od toga trenutka dragulji su trebali biti sve više raspršivani, miješani s krivotvorinama i na koncu posve prekriveni. Prekrivanje dragocjenih dragulja naposljetku će dosegnuti točku u kojoj će kovčežić (Biblija) biti uništen.

U Millerovu snu postoji jasno izražena razlika između prvih „sedam puta” kada Miller upotrebljava riječ „raspršiti”, i posljednja tri puta kada se služi tom riječju. Nakon što je „sedam puta” spomenuo „raspršiti”, „postao je posve obeshrabren i klonuo duhom, te sjeo i zaplakao.”

Prije nego što je Krist, predstavljen kao Lav iz plemena Judina, započeo svoje djelo otvaranja knjige zapečaćene sa sedam pečata u knjizi Otkrivenja, Ivan je plakao. I Ivan i Miller plakali su kada su shvatili da je kovčežić (Božja Riječ) bio zatrpan krivotvorenim draguljima.

I vidjeh u desnici Onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i izvana, zapečaćenu sa sedam pečata. I vidjeh snažna anđela gdje glasno proglašava: Tko je dostojan otvoriti knjigu i razlomiti njezine pečate? I nitko na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu niti u nju pogledati. I mnogo sam plakao, jer se ne nađe nitko dostojan otvoriti i čitati knjigu, niti u nju pogledati. Tada mi jedan od starješina reče: Ne plači! Evo, pobijedio je Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, da otvori knjigu i razlomi njezinih sedam pečata. Otkrivenje 5:1–5.

Kad je sve snažnije odbacivanje dragulja koje je Miller otkrio i predstavio svijetu doseglo točku na kojoj je Biblija (kovčežić) bila uništena, tada je Miller zaplakao.

„Tada sam vidio da su među prave dragulje i kovani novac razasuli bezbrojnu množinu lažnih dragulja i krivotvorena novca. Bio sam silno ogorčen njihovim podlim postupanjem i nezahvalnošću te sam ih zbog toga ukorio i prekorio; ali što sam ih više korio, to su više među prave dragulje i pravi novac razasipali lažne dragulje i krivotvoren novac.”

„Tada sam se uznemirio u svojoj tjelesnoj duši i počeo primjenjivati tjelesnu silu da ih istjeram iz sobe; ali dok sam istjerivao jednoga, ulazila bi još trojica i unosila prljavštinu i strugotine i pijesak i svakovrstan otpad, sve dok nisu prekrili sve prave dragulje, dijamante i novčiće, tako da su svi bili uklonjeni iz vidokruga. Također su rastrgali moju škrinjicu i razbacali je među otpadom. Mislio sam da nitko ne mari za moju žalost ni za moj gnjev. Posve sam klonuo i obeshrabrio se te sjeo i zaplakao.”

U ovome je trenutku u njegovu snu riječ „raspršiti” upotrijebljena „sedam puta”. Posljednja tri pojavljivanja razlikuju se od prvih sedam, te tako stavljaju proročki pečat na sedam raspršenja kao simbol „sedam vremena” iz Levitskoga zakonika dvadeset šest. Millerov drugi san, kao i Nabukodonorov drugi san, simbolički prepoznaje „sedam vremena”.

Kao i kod Ivana u petom poglavlju Otkrivenja, kad je Miller zaplakao, čovjek sa četkom za prašinu (Lav iz plemena Judina) tada je „otvorio vrata” i ušao u prostoriju. Vizualni prikaz Oca koji drži

knjigu zapečaćenu sa sedam pečata, koju nitko nije mogao otvoriti i koja je navela Ivana da plače, započeo je u prvom retku četvrtoga poglavlja.

Nakon ovoga pogledah, i gle, vrata bijahu otvorena na nebu; i prvi glas koji čuh bijaše kao glas trube koja govoraše sa mnom; i reče: Uzidi ovamo, i pokazat ću ti što se ima dogoditi nakon ovoga. Otkrivenje 4,1.

Miller je plakao i vidio otvorena vrata. „Dok sam tako plakao i tugovao zbog svojega velikog gubitka i odgovornosti, sjetih se Boga te usrdno molih da mi pošalje pomoć. Odmah se vrata otvoriše i čovjek uđe u sobu, dok je sav narod izišao iz nje; a on, držeći u ruci četku za prašinu, otvori prozore i počeo čistiti prašinu i smeće iz sobe.” Lav iz plemena Judina i čovjek s četkom za prašinu pojavili su se pri otvaranju vrata, kada su Ivan i Miller plakali. Otvaranje vrata simbol je promjene razdoblja upravljanja.

S Millerom je plakao i vrata su se otvorila, ali se također molio. „Postao sam posve obeshrabren i klonuo duhom te sam sjeo i zaplakao. Dok sam tako plakao i tugovao zbog svojega velikog gubitka i odgovornosti, sjetih se Boga te usrdno molih da mi pošalje pomoć. Odmah su se vrata otvorila, i jedan čovjek uđe u sobu, dok su je svi ljudi napustili; a on, držeći u ruci četku za prašinu, otvori prozore i počeo čistiti prašinu i otpatke iz sobe.”

Molitva koja je putokaz u povijesti posljednjih dana jest molitva označena Danielom i trojicom dostojnika u drugom poglavlju, a također i Danielom u devetom poglavlju. To je molitva iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, molitva „sedam vremena“, koju dva svjedoka iz Otkrivenja jedanaest trebaju moliti kada shvate da su bili raspršeni. Dva svjedoka trebaju ponoviti ono što je Daniel učinio u devetom poglavlju, kada je prepoznao da je bio „raspršen“ u ispunjenju Mojsijeva prokletstva. Dva svjedoka trebaju ponoviti ono što je Miller prikazao u svom snu kada je došao do točke u kojoj su njegovi dragulji bili raspršeni „sedam puta“.

Kada je ta molitva obilježena, otvaraju se vrata, dolazi čovjek s četkom za prljavštinu, a soba ostaje prazna. Opako mnoštvo bijaše otišlo, i nastupilo je novo razdoblje. Tada je Lav iz plemena Judina, kojemu je vijača u ruci, „otvorio prozore i počeo mesti prljavštinu i smeće iz sobe“, a dok je „metao prljavštinu i smeće, lažni dragulji i krivotvoren novac, sve se podiglo i izišlo kroz prozor kao oblak, i vjetar ih je odnio.“

Otvoreni prozori također označuju razdvajanje, jer kao što se smeće iznosi kroz prozor, tako su oni koji su ispunili zapovijed iz Malahije, koja „svećenicima“ posljednjih dana nalaže: „Donesite sve desetine u spremište, da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me sada u tome, veli Jahve nad Vojskama, neću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti na vas blagoslov toliko obilan da ga nećete moći primiti.“ Otvorena vrata i otvoreni prozori predstavljaju promjenu u rasporedbi vremena milosti koja se ispunjava u vrijeme kada se uklanjaju opaki svećenici, a pravedni svećenici primaju blagoslov.

Kad čovjek s četkom za prašinu počne čistiti svoj pod, Miller na trenutak zatvara oči. „U vrevi sam na trenutak zatvorio oči; kad sam ih otvorio, svega smeća više nije bilo. Dragocjeni dragulji, dijamanti, zlatnici i srebrnjaci ležali su razasuti u obilju po cijeloj sobi.” Tada su dragocjeno i

bezvrijedno bili posve razdvojeni.

Zatim je veći kovčežić bio stavljen na stol, a rasuto je dragulje bilo ubačeno u nj. „Tada je na stol stavio kovčežić, mnogo veći i ljepši od prijašnjega, te je pregrštima skupljao dragulje, dijamante, novčiće, i ubacivao ih u kovčežić, sve dok nijedan nije ostao, premda neki od dijamantata nisu bili veći od vrška igle.“ Millerove temeljne istine tada su bile sabrane zajedno ne samo s Biblijom, nego i s Duhom proroštva, i te su istine bile ljepše i sjajnije nego što su izvorno bile.

Dok vrednujemo viđenje rijeke Ulai u svjetlu poruke koja je bila otpečaćena 1798. godine, treba razumjeti da su neke od tih istina bile ograničene okvirom danim Milleru. Također treba očekivati da će neke od tih istina stoga biti veće i ljepše, premda bi se neke od njih mogle činiti malenima ili neznatnima.

Kad se istine obnove, polažu se u veći kovčežić, a tada se ponovno upućuje poziv, ne od Millera, nego od Krista (koji je čovjek s četkom za prašinu, koji je Lav iz plemena Judina) da „dođi i vidiš“. To pokazuje da se upravo dogodilo otpečaćenje, a konačno otpečaćenje jest Otkrivenje Isusa Krista koje se zbiva neposredno prije nego što se zaključi vrijeme milosti, ili, kako to sestra White označava, kada je čovjek s četkom za prašinu ušao.

„Pogledala sam u kovčežić, ali oči su mi bile zaslijepljene prizorom. Sjajile su deset puta većom slavom nego prije. Mislila sam da su u pijesku izglancane nogama onih opakih osoba koje su ih razasule i pogazile u prah. Bile su složene u prekrasnom redu u kovčežiću, svaka na svome mjestu, bez ikakva vidljiva traga rada čovjeka koji ih je bacio unutra. Viknula sam od same radosti, i taj me usklik probudio.” Early Writings, 83.

Vrijeme otezanja i prvo razočaranje nastupili su 18. srpnja 2020., a od srpnja 2023. Lav iz Judina plemena skida pečate s poruke Otkrivenja Isusa Krista. To skidanje pečata uključuje i knjigu proroka Daniela, a naše razmatranje Millerova sna dovršit ćemo u sljedećem članku.

Djelo čovjeka s četkom za prašinu izvršava se u suradnji s „mudrim svećenicima“, a djelo tih „svećenika“, koji su dva svjedoka iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja i koji su uskrsle mrtve kosti iz trideset sedmoga poglavlja Ezekiel, također je predloženo drugim linijama Božje Riječi. Poslužit ćemo se nekima od tih linija kao drugim svjedocima za ono što smo utvrdili u vezi s drugim snom Williama Millera.

„Pisma su nam dana za našu korist kako bismo imali pouku u pravednosti. Dragocjene zrake svjetlosti bile su zamračene oblacima zablude, ali Krist je spreman razagnati magle zablude i praznovjerja te nam otkriti sjaj Očeve slave, tako da ćemo reći kao što su rekli učenici: ‘Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio?’” Publishing Ministry, 68.